

TEMATYKA TYGODNIA : „Wiosenne powroty”

PONIEDZIAŁEK (30.03):

Temat: Gdzie budować gniazdo?

Cele główne:

- rozwijanie mowy
- poznawanie nazw ptaków
- rozwijanie umiejętności dokonywania analizy i syntezy słuchowej słów
- rozpoznawanie i nazywanie poznanych liter
- rozwijanie koordynacji wzrokowo-słuchowej.

Przebieg dnia:

PORANEK:

- Poznawanie nazw wybranych ptaków, które powróciły do nas wczesną wiosną- skowronek, bocian, czajka, szpak. Dz. oglądają zdjęcia ptaków (internet). Omawiają z R. ich wygląd- różnice i podobieństwa. Dzielią nazwy na sylaby i na głoski (skowronek- s-k-o-w-r-o-n-e-k; sz-p-a-k)

Zapoznanie się ze słowami piosenki Piosenka „Wołanie wiosny” (sł. i muz. Krystyna Gowik)

I.

Dzisiaj w drodze do
przedszkola
już zielone były pola,
a bociany klekotały,
bo na łąkę przyleciały.

Ref.:

Zielona wiosenka nas woła,
zielona panienska wesoła.
W oczy świeci nam
złotym słońcem
i rozrzuca kwiaty pachnące.

(2x)

II.

Na gałązkach pierwsze pąki,
a na pąkach pierwsze bąki.
Żabki skaczą, a skowronek
śpiewa jak srebrzysty dzwonek.

Ref.:

Zielona wiosenka...

III.

Na spacerze zobaczymy,
czy już nigdzie nie ma zimy.
Teraz wiosna rządzić będzie,
z czego bardzo się cieszymy!
Ref.:
Zielona wiosenka...

Rozmowa na temat treści piosenki: O jakiej porze roku jest ta piosenka? Po czym poznajemy, że nastaje wiosna? Gdzie przyleciały bociany? Co robiły?

Ćwiczenia poranne:

Obserwujemy powracające ptaki. Dziecko spaceruje po pokoju, na hasło: skowronek: zatrzymuje się i kładzie na brzuchu, podnosi łokcie nad podłogę, naśladuje obserwowanie ptaka przez lornetkę (np. przez rolkę po papierze toaletowym).

Oglądamy przebiśniegi. Dziecko spaceruje po pokoju, na hasło: przebiśnieg, wykonuje przysiad i patrzy w podłogę, przyglądając się na przebiśniegi.

Zabawa ruchowa „Kałuża” Dziecko spaceruje po pokoju, między rozłożonymi wcześniej przeszkodami (np. klocki lub inne zabawki), na hasło: kałuża, przeskakują po kolei przez wszystkie rozłożone przeszkody (czyli kałuża).

Ćwiczenia ruchowo-graficzne

Krople deszczu

Dziecko kreśli kształt kropli deszczu w powietrzu, raz prawą, raz lewą ręką, a potem to samo robią na dywanie.

II. Zajęcia dydaktyczne:

1.

Sluchanie opowiadania Hanny Zdzitowieckiej Gdzie budować gniazdo?

Nie ma to jak głęboka dziupla! Trudno o lepsze i bezpieczniejsze mieszkanie dla dzieci powiedział dzięcioł. Kto to widział, żeby chować dzieci w mroku, bez odrobiny słońca oburzył się skowronek. O, nie! Gniazdko powinno być usłane na ziemi, w brudzie, pomiędzy zielonym, młodym zbożem. Tu dzieci znajdą od razu pożywienie, tu skryją się w gąszczu... Gniazdo nie może być zrobione z kilku trawek. Powinno być ulepione porządnie z gliny pod okapem, żeby deszcz dzieci nie zmoczył. O, na przykład nad wrotami stajni czy obory świergotała jaskółka. Sit, sit powiedział cichutko remiz –Nie zgadzam się z wami. Gniazdko w dziupli? Na ziemi? Z twardej gliny i przyklepione na ścianie? O, nie! Spójrzcie na moje gniazdko utkane z najdelikatniejszych puchów i zawieszane na wiotkich gałązkach nad wodą!

Najłżejszy wiaterek buja nim jak kołyską...

– Ćwirk! Nie rozumiem waszych kłótni – m zaćwierkał stary wróbel.

– Ten uważa, że najbezpieczniej w dziupli, tamtemu w bruździe łatwo szukać ukrytych w ziemi owadów. Ba, są nawet ptaki budujące gniazda tylko w norkach, w ziemi albo wprost na wodzie... Ja tam nie jestem wybredny w wyborze miejsca na gniazdo. Miałem już ich wiele w swoim życiu. Jedno zbudowałem ze słomy na starej lipie, drugie –pod rynną, trzecie... hm...trzecie po prostu zająłem jaskółkom, a czwarte – szpakom. Owszem, dobrze się czułem w ich budce, tylko mnie stamtąd wyproszono dość niegrzecznie. Obraziłem się więc i teraz mieszkam kątem u bociana. W gałęziach, które poznosił na gniazdo, miejsca mam dosyć, a oboje bocianostwonie żałują mi tego kącika.

Rozmowa na temat opowiadania.

– Które ptaki rozmawiały o gniazdach?

– Jakie gniazdo zachwalał dzięcioł, a jakie skowronek?

– Jakie gniazdo zachwalała jaskółka, a jakie remiz?

– Co powiedział wróbel na temat gniazd?

– Z czego ptaki robią gniazda?

- <https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/druk/npoia-bbplus-kp-3.pdf>

Karta pracy, cz. 3, s. 62.

Słuchanie nazw ptaków, oglądanie ich gniazd.

Określanie różnic i podobieństw między

gniazdami. Kończenie rysowania bocianów według wzoru.

Oglądanie zdjęcia bociana (Internet lub książka, album o ptakach)

•Podanie jego nazwy (BOCIAN)

•dzielenie jej na sylaby (BO-CIAN)

•określenie pierwszej głoski (b) i ostatniej głoski (n)

•określenie cech ptasich na podstawie bociana (dziób, skrzydła, ciało pokryte piórami, fruwa, ma ogon)

•naśladowanie głosu bociana (kle-kle)

Wizualizacja „Jestem bocianem”

Dziecko naśladuje ruchem i głosem bociana.

Rodzic czyta:

Bocian chodzi powoli po łące, czasem dotknie czegoś dziobem. Następnie zatrzymuje się, staje na jednej nodze i wypatruje. Czatuując, czasem porusza dziobem, piórami, zaklekoce głośno. Myśli: „Nie ma nic smacznego, są tylko żaby, a jednak lepszy rydz niż nic” i łapie żaby. Potem odlatuje do swojego starego gniazda, które ma od lat.

Zabawa ruchowa „Bociany i żaby”

Dziecko jest bocianem i skacze na jednej nodze, reszta domowników to żaby. Zadaniem bociana jest złapać wszystkie żabki. Żaba, która zostanie złapana staje się bocianem. Gra trwa tak długo, aż wszystkie żaby staną się bocianami.

2.Odkrywanie litery „j”, „J”

Zadania do wykonania :

Karta pracy Nowe Przygody Olka i Ady. Przygotowanie do czytania, pisania, liczenia, s. 52-55.

<https://flipbooki.mac.pl/przedszkole/oia-literzy-liczby-cz-2/mobile/index.html#p=55>

- Opisywanie, co przedstawia obrazek. Wyodrębnianie wyrazu podstawowego – jajka. Dzielenie słowa jajka na sylaby i głoski.
- Określenie pierwszych głosek w słowie jajka i nazwach rysunków. Wymienianie innych słów, w których głoska **j** jest na początku (jagody, jogurt, jodła) lub na końcu (kij, maj, tramwaj).
- Kolorowanie wybranych rysunków.
- Czytanie sylab, wyrazów, tekstu.
- Zaznaczenie litery j, J na niebiesko w wyrazach.
- Rozwiązywanie krzyżówki.
- Wodzenie palcem po literze j – małej i wielkiej.
- Pisanie liter j, J po śladach a potem samodzielnie.

POPOŁUDNIE:

Zabawa ruchowa z elementem równoważnym „Jaskółki i bociany”

Dziecko porusza się po pokoju, w rękę trzymając szarfę lub szalik, na hasło: „jaskółki” – kładzie na podłodze złożoną na pół szarfę -„druz” i staje na niej w pozycji równoważnej, na hasło: „bociany” - rozkładana podłodze szarfę –„gniazdo” i przyjmują postawę stojącą z jedną nogą ugiętą w kolanie.

Słuchanie wiadomości na temat bociana.

Bocian biały zamieszkuje tereny trawiaste, stepy, sawanny, tereny uprawne blisko zbiorników wodnych, bagienne, wilgotne lub okresowo zalewane łąki i pastwiska, okolice jezior i laguny. Lubi rozproszone drzewa, na których może gniazdować lub nocować. Występuje głównie na nizinach, rzadko na wyżynach. Bocian unika terenów zimnych, o częstych opadach atmosferycznych, obszarów wysoko położonych i o gęstej roślinności. W przeciwieństwie do bociana czarnego, nie unika siedzib ludzkich i często gnieździ się nawet w środku wsi lub w małych miastach. Bocian ma upierzenie białe, z wyjątkiem czarnych lotek i ogona. Nogi i dziób są czerwone. Szyję ma długą, w locie wyciągniętą do przodu. Młode ptaki mają czarny dziób. Pisklęta są pokryte białym, gęstym puchem. Bociany zakładają duże, koliste gniazda z warstwowo ułożonych gałęzi, poprzetykanych

skośnie witkami. Wyściółka jest dość obfita –ze słomy, torfu, niekiedy z dodatkiem papieru i szmat. Umieszczone są one zwykle na drzewie, w bezpośredniej bliskości siedzib ludzkich, lub na różnych budowlach (na dachu budynku mieszkalnego lub gospodarczego, w ruinach wysokich budynków, na nieczynnych kominach fabrycznych, pylonach, słupach telegraficznych, stogach). Bocian składa jaja pod koniec kwietnia (od 1 do 7). Jest ptakiem mięsożernym. Żywi się owadami, głównie pasikonikami i chrząszczami, ale również jaszczurkami, węzami, pisklętami i małymi zającami. W latach obfitujących w myszy i norniki zjada prawie wyłącznie te gryzonie, przez co jest ptakiem pożytecznym z punktu widzenia rolników.